

[Landbrugsministeren.]

de paagældende Beboere, og naar jeg ikke har foretaget mig noget nu, er det, som jeg sagde før, fordi der for mig ikke foreligger noget som helst og jeg ikke kunde tænke mig andet end, at den daværende Minister og Lodsejerne var naaet til det Resultat, at nu skulde der ikke foretages mere, da man havde ligget stille i 3 Aar. Jeg blev derfor noget forbavset over, at det ærede Medlem nu, da jeg igen var blevet Minister, tog Sagen op, medens han slet ikke rørte paa sig i de Aar, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var det.

Til det ærede Medlem Hr. Julin skal jeg sige, at de Undersøgelser, der er foretaget af de to Herrer, er foretaget paa min Foranledning; jeg interesserede mig for Sagen og har heller ikke udtalt noget om, at jeg ikke ønsker den fremmet. Jeg har sagt, at man maatte være noget betænkelig ved Sagen, naar Lodsejerne ikke selv tør gaa ind for noget som helst. Det ærede Medlem sagde før, at Resultatet af de foretagne Undersøgelser viste, at Foretagendet var fuldt ud rentabelt. Men naar man nu stoler paa, at det er fuldt ud rentabelt, hvorfor er der saa ingen Landbrugere, der selv tør danne et Selskab, selv tør begynde paa Sagen? Jeg mener, man i en saadan Situation dog skal overveje Sagen et Par Gange, før man gaar til Fremsættelse af et Forslag, for jeg ved jo af Erfaring, at saadanne kunstigt afvandede Arealer til Tider kan foranledige ikke saa ringe Udgifter. Derfor har jeg af økonomiske Hensyn ment, at Sagen endnu ikke var overvejet tilstrækkeligt til, at der kunde fremsættes Lovforslag derom.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Jeg maa meget beklage det Svar, som den højtærede Kirkeminister gav paa den Anbefaling, som jeg havde givet Ansøgningen om Tilskud til Arden Kirke, idet den højtærede Kirkeminister hævdede, at der fra Befolkningens Side, før man kunde imødekomme dette Krav, maatte vises mere Offervillie, der maatte indsamles mere end de 10 000 Kr., man havde. Jeg maa gøre den højtærede Kirkeminister opmærksom paa, at jeg i Fjor under min Tale redegjorde for den Offervillie, der var vist, og jeg maa ogsaa formode, at det er fremført i de Ansøgninger, som gentagende har været forelagt for den højtærede Kirkeminister.

Sandheden om dette Forhold er den, at Beboerne i Stationsbyen Arden frivilligt har samlet 30 000 Kr., hvoraf de ca. 20 000 Kr. er brugt til Indkøb af Kirkegaard, til Bygning af Klokketaarn og Anskaffelse af Klokke, Anlæg af Kirkegaard o. s. v. Dette viser, at Beboerne, hvoraf de fleste er Arbejdere, har vist en meget stor Offervillie for at faa en Kirke i den store Stationsby Arden, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Kirkeminister endnu en Gang at tage denne Ansøgning under meget velvillig Overvejelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, ikke for at dvæle ved den, som jeg synes, mærkelige Tale, Landbrugsministeren holdt, men for at stille mig ved Siden af det ærede Medlem Hr. A. Chr. Christensen, der omtalte det Inddæmningsarbejde, der blev gjort ved Øland og Gjøel, og som omfatter ret betydelige Arealer. Nu viser det sig, at den Afvandingssluse, som er anbragt, ikke kan afvande Arealet derindenfor, saaledes at det er tilstrækkeligt dyrkbart, som det kan blive, men Staten har jo taget den mærkelige Stilling at forbeholde sig Ejendomsretten til en Del af det Vand, der nu begynder at blive græsgrøet efterhaands. Men Beboerne ser jo, at det er Jord, der kan dyrkes og give Afgrøde, men det skal afvandes. Her synes det jo, som om Staten vil staa hindrende i Vejen for, at det kan ske.

Jeg forstod Ministeren saaledes, at det var af Hensyn til Fuglene, at de kunde have et Sted at være her i Verden. Der kunde maaske være andre Steder end lige netop dér. Det forekommer mig at være et stift Stykke at sige: der er en 7 000—8 000 Tdr. Land derbagved, der for den østlige Dels Vedkommende i høj Grad trænger til at blive afvandet, og som kan blive frugtbar Jord, men — siger Ministeren — man maa tage Hensyn til Fuglene! Jeg kan ikke anerkende, at det er rigtigt for en Landbrugsminister at tage det Hensyn under saadanne Forhold og sige: Nu lader vi den Jord ligge her udyrket, saa den ikke giver nogen Afgrøde, fordi vi efter Anmodning fra Svenskerne skal tage Hensyn til, at Fuglene kan være et eller andet Sted. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at tage en anden Stilling til det Forhold, thi det synes jeg kunde være mest passende.